

Núm. de Protocol: 1000074/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000098/2017

SENTÈNCIA 34-2018

PARTS:

Apel·lant: Sra. M.L.R.D.A.O.

Representant: Ídem

Advocat: Sr. C.G.M.

Apel·lat: CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (CASS)

Representant: Sra. C.M.S.

Advocada: Sra. C.S.M.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET

M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint d'abril de dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 1000074/2016.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Sra. M.L.R.D.A.O. va interposar demanda contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en què sol·licitava que s'anul·lessin les resolucions d'aquest organisme de 20 d'abril i 31 de maig de 2016, en virtut de les quals s'havia acordat l'alta mèdica de la interessada, i que se la reposés en la situació de baixa laboral. Amb caràcter subsidiari, va demanar el reconeixement d'una pensió d'invalidesa per malaltia comuna.

2.- La sentència de 27 de setembre de 2017 del Tribunal Unipersonal del Batlle ha desestimat la demanda, en considerar que la patologia de l'agent es trobava consolidada en la data del 27 d'abril de 2016 i, a més, ha rebutjat la pretensió relativa a la invalidesa per malaltia comuna, ja que no s'aprecia una pèrdua de la capacitat de guany del 60%.

3.- La Sra. M.L.R.D.A.O. interposa recurs d'apel·lació contra la referida sentència, que es fonamenta en les següents al·legacions:

a) Procedeix mantenir la situació de baixa laboral, ja que el dictamen pericial no ha valorat totes les patologies que presenta la interessada, com són la diabetis, una valvulopatia i una aplàsia renal.

b) En cas de considerar-se consolidades aquestes patologies, procediria reconèixer una pensió d'invalidesa, ja que la incapacitat s'ha de valorar en un 93%.

4.- La representació processal de la CASS s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada, que considera plenament ajustada a dret.

5.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La pretensió principal que formula la part apel·lant va encaminada al manteniment de la situació de baixa laboral, a la qual van posar terme les resolucions administratives impugnades, amb efectes del 27 d'abril de 2016.

Aquesta qüestió ha de ser resolta d'acord amb els criteris que resulten dels articles 143 i següents de la Llei 17/2008, de 3 d'octubre, de la seguretat social, que regulen les prestacions d'incapacitat temporal.

Com ha declarat una reiterada jurisprudència, d'aquesta normativa en resulta que l'abonament de les prestacions de salari es pot perllongar, en el cas de malalties de llarga durada, fins a un període total de tres anys, però sempre amb la perspectiva de què, durant aquest temps, l'assegurat pugui assolir el seu guariment o, en altre cas, mantenir l'estabilitat del seu estat de salut mitjançant un tractament adequat.

Per contra, quan es tracta de seqüeles consolidades, o fins i tot progressives, la Caixa Andorrana de Seguretat Social podrà acordar el cessament de les prestacions d'incapacitat temporal i el correlatiu reconeixement d'una invalidesa per malaltia quan l'interessat pateixi una disminució de la capacitat de treball d'almenys el 60%, tal i com ho disposa l'article 166 de la Llei de la seguretat social.

En conseqüència, la dada fonamental a tenir en compte la constitueix el fet de què la patologia de l'interessada es trobi o no consolidada, ja que la persistència d'aquestes lesions consolidades no impedeix en sí mateixa l'alta mèdica, que podrà donar lloc a reprendre l'activitat laboral, o bé, quan procedeixi, al reconeixement d'una invalidesa.

Tercer.- En aquest cas, s'han incorporat a les actuacions dos dictàmens pericials, a càrrec d'un metge psiquiatre i d'un especialista en valoració del dany corporal.

Segons el primer d'aquests informes (folis 99 a 104), la distímia que presenta la interessada, per si sola, no li impedeix treballar, de manera que aquesta patologia no pot justificar el manteniment de la situació de baixa laboral.

D'acord amb el segon informe (folis 107 a 113), la recurrent presentava una limitació lleu a nivell d'ambdues espatlles, de la columna cervical i de la columna dorso-lumbar. Tanmateix, aquesta patologia estava consolidada el 27 d'abril de 2016, data que el perit considera més que justificada per acordar l'alta mèdica.

En conseqüència, segons aquests dos informes, s'ha de considerar que la patologia que presentava la interessada en el moment en què es van dictar les resolucions impugnades es trobava totalment consolidada, i que és correcta la data d'alta mèdica que va assenyalar la CASS, de manera que s'ha de desestimar la pretensió principal que formula la recurrent.

En el recurs d'apel·lació, s'al·lega que no s'han tingut en compte altres patologies que pateix la interessada, com són la diabetis, una valvulopatia i una aplàsia renal. Tanmateix, no es pot oblidar que s'està examinant la legalitat de les resolucions que va adoptar la CASS en dates 20 d'abril i 31 de maig de 2016, i que aquesta anàlisi s'ha de fer en funció de les circumstàncies que concorrien en aquell moment. Les noves patologies que al·lega l'apel·lant no van aparèixer fins una data força posterior, de manera que no poden determinar la invalidesa d'unes resolucions que s'ajustaven a la situació que presentava la recurrent quan es van adoptar. Això no impedeix, lògicament, que les malalties posteriors puguin donar lloc o no a una nova situació de baixa laboral, qüestió que queda fora de l'objecte d'aquest procés.

Quart.- Aquestes mateixes conclusions han de portar a desestimar la pretensió subsidiària, que pretén el reconeixement d'una pensió d'invalidesa per malaltia. Els informes pericials conclouen que la patologia de la interessada en data 27 d'abril de 2016 no justificava l'atorgament d'aquesta prestació, ja que la pèrdua de la capacitat de guany era notablement inferior al 60% que exigeix la llei. Ara bé, tal com s'ha dit en el fonament anterior, l'empitjorament de l'estat físic de la interessada pot donar lloc, si és el cas, al reconeixement ulterior d'aquest grau d'incapacitat.

Per tot això, s'ha de desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació i confirmar en els seus propis termes la sentència impugnada.

Cinquè.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades en aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la Sra. M.L.R.D.A.O. contra la sentència dictada el 27 de setembre de 2017 pel Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa, que es confirma íntegrament.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.